

vatting als die van Willem Maris, een opvatting die tegelijk van een fijn artistiek gevoel en van een groote gemoedsrust getuigt, ons opnieuw vertrouwen in het leven.

Als wij, uit een onzer mijnerende stemmingen vol droefgeestigheid en twijfel, plotseling voor ons zagen de schilderij van Willem Maris in het Rijksmuseum te Amsterdam, dan zou zeker een warm gevoel van welzijn ons doorstroomen bij het terugzien der heerlijke zonnige moederaarde.

Alles tintelt van leven, 't is de volrijpheid van het weiland; juist hebben de kleurige zonnestrallen dauw en nevelen weggeschoven tot in het dichte wilgenloover, waarin ze als blauwe plekken blijven staan.

Vooraan staat, de voorpooten in het water, een witte koe te drinken; meer in de verte nog een roode en zwarte in de schaduw der wilgen.

Die wilgen, in wier enkele van dauw nog vochtige veertjes de zon als blinkend zilver opflikkert, en die in dichte massa's de geheele rechterzijde en den horizon van het doek bedekken, geven, met hunne afkoelende schaduwen een rustig tegenwicht aan de van zonstralende linkerkant.

Het is ook alleen de tegenstelling van het diepe blauw der schaduwen, dat dat zonlicht zoo malsch kon doen schijnen: die opeenstapeling van licht, de half door de zon beschenen witte koe, de lichte reflectie, het zonnige weiland, de lichtende strook eendekroos, die tot in de lijst verloopt, licht kon maken en toch kleurig, malsch en toch van zonlicht stralend.

De geheele schilderij is meesterlijk van compositie, ze is breed en rustig, volkomen van lijn en kleur en van heerlijke malsche penseelstreeken.

Het is een reeks van de eenvoudigste kleuren: van veel okers en van heerlijke diepe blauwen.

Het zonlicht is koninklijk en, even als in de schilderijen van Rembrand, nooit oogverblindend, nooit wit of schel, maar door de volmaaktheid der toonverhouding kleurig en liefkoozend.

Dit heerlijke werk van Willem Maris is uit zijn laatsten tijd en sinds eenige maanden in het bezit van de Vereeniging tot bevordering van hedendaagsche kunst.

* * *

Willem Maris werd geboren in 1843.

Even als zijn twee oudere broeders begon hij, nog jong, reeds te teekenen en te schilderen naar de natuur.

Andere leermeesters heeft hij nooit gehad, tenzij zijn zes jaren ouderen broër Jacob, met wien hij heel in het begin een atelier had, hem nu en dan behulpzaam was in het leeren van het métier.

Met geloovigen ijver maakte hij zijn teekeningen of schilderstudies zoo nauwkeurig mogelijk, niets werd weggelaten, elke studie werd minutieus afgewerkt; zijn koetjes, een warme dag, in het Stedelijk Museum in den Haag, geschilderd en aangekocht in 1868, geven daar een voorbeeld van.